

សង្ឃឹកទៅដានីយ៉ៃលែ — លខេ ហុកសិបបី

លើសពីការងារព្យាករណ៍របស់មីលឈ័រ៖ សាសនាអ៊ីស្លាម
ការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្កកតេ និងការលុបបង្គោលចុងក្រោយ

Jeff Pippenger
2024-01-27

យើងមានទទួលការជូនដំណឹងថា «ព្រះជាម្ចាស់បានដឹកនាំចិត្តរបស់ William Miller
ទៅកាន់ព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងឡាយ
ហើយមានបុរាណប្រាសាទដ៏អស្ចារ្យដល់គាត់អំពីសង្ឃឹកទៅវិវរណៈ»។
ដោយសារបុរាណប្រាសាទស្រដៀងគ្នាជាមួយការប្រកាសលើកឡើងមកនោះ Miller
គួរមានការរំលឹកឲ្យយល់អំពី «ពន្យល់ដ៏អស្ចារ្យ» ដល់សូចិត្តនៅក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ
ទីដប់បី ទីដប់បួន ទីដប់ប្រាំពីរ និងទីដប់ប្រាំបី នៃសង្ឃឹកទៅវិវរណៈ
ពីព្រោះជំពូកទាំងនោះមានកំណត់អត្ថបទស្រដៀងគ្នាជាមួយការប្រកាសទំនាយទាំងឡាយ
ដល់គាត់មិនអាចយល់ឃើញបានពីទស្សនវិស័យបុរាណប្រាសាទរបស់គាត់។

ពន្យល់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ Miller ក្នុងសង្ឃឹកទៅវិវរណៈ គឺស្តីអំពីពួកជំនុំ គុរ និងគុរ
ហើយគឺគុរប្រើចុងក្រោយ ដល់គួរមានកំណត់ថាជា «វិបត្តិបី» នោះ
ដល់គួរមានកំណត់នូវលទ្ធផលពីរបស់ Habakkuk។ «ពន្យល់ដ៏ធំ» ដល់មានបុរាណប្រាសាទដល់
Miller ក្នុងសង្ឃឹកទៅវិវរណៈ
ទាក់ទងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមកសាសនាអ៊ីស្លាមនៅក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ។
នោះយ៉ាងណា សូមប្រើ «ពន្យល់ដ៏ធំ» នោះក៏នាំទៅមានកម្មវិធី
ដោយសារបុរាណប្រាសាទរបស់គាត់។

«ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរនេះនៅអាស៊ី
គឺជាបុរាណប្រាសាទដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងទម្រង់ទាំងប្រាំពីររបស់នាង តាមគំរូរបស់នាង
និងការប្រែប្រួលទាំងអស់របស់នាង ទាំងក្នុងសង្គមក្រុងរឿង
និងទុកខ្លួនលំបាកទាំងអស់របស់នាង ចាប់តាំងពីសម័យពួកសាវក
រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃលោកីយ៍។ គុរទាំងប្រាំពីរ
គឺជាបុរាណប្រាសាទដ៏អស្ចារ្យរបស់អំណាចនាង និងស្តេចទាំងឡាយនៃនៃដី
ចំពោះក្រុមជំនុំ ហើយនៃការការពាររបស់ព្រះចំពោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់
ក្នុងអំឡុងពេលដ៏ល្អនោះ។ គុរទាំងប្រាំពីរ គឺជាបុរាណប្រាសាទដ៏អស្ចារ្យនៃដីសេ
និងផ្ទះនីមួយៗទាំងប្រាំពីរ ដល់គួរមានបញ្ជូនមកលើដីនៃដី ឬលើអាណាចក្ររួម។
ហើយបានទាំងប្រាំពីរ គឺជាគុរនោះកាច់ចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ
ដល់គួរមានបញ្ជូនមកលើដីមហាបាលី។ លាបបញ្ចូលជាមួយការទាំងនេះ
មានព្រឹត្តិការណ៍ជាច្រើនទៀត គុហ្នាចូលគុណដូចជាសុទ្ធិសាខា
ហើយបំពេញឲ្យពេញទន្លេដ៏ធំនៃកុយទំនាយ
រហូតដល់ទីបញ្ចប់ទាំងមូលនាយើងនៅក្នុងមហាសមុទ្រនៃអស់កល្បជានិច្ច។»

«សម្រាប់ខ្ញុំ នេះហើយជាគម្ពីរនៃទំនាយរបស់យ៉ូហានក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ។
ហើយមនុស្សដ៏ល្អបុរាណប្រាសាទដ៏អស្ចារ្យនេះ
គួរតែមានចំណេះដឹងយ៉ាងជ្រាលជ្រៅអំពីផ្នែកផ្សេងៗនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
រូបប្រៀបប្រដូច និងពាក្យប្រៀបប្រដូចដ៏ល្អបំផុតនៃព្រះបន្ទូលទំនាយនេះ
មិនគួរមានពន្យល់ទាំងអស់នៅក្នុងសង្ឃឹកទៅវិវរណៈនោះទេ»

ប៉ុន្តែតម្រូវស្រវឹងរកនៅក្នុងពួកហោរាផ្សេងទៀត
ហើយត្រូវបានពន្យល់នៅក្នុងអត្ថបទផ្សេងទៀតនៃព្រះគម្ពីរ។ ដូច្នេះ
វាច្បាស់ណាស់ថា ព្រះបានរៀបចំឲ្យមានការសិក្សាព្រះបន្ទូលទាំងមូល
សូមបិតដៃបិទទូលបានចំណេះដឹងដ៏ច្បាស់លាស់អំពីផ្នែកណាមួយក៏ដោយ។ William
Miller, Miller's Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

សូមកត់សម្គាល់ថា Miller បានយល់អំពីគំរូនេះកាច់ទាំងប្រាំពីរចុងក្រោយថា
ជាការជំនុំជម្រះទាំងប្រាំពីរលើទីក្រុងរ៉ូមហាល។ គាត់មិនអាចយល់បានថា
ទីក្រុងរ៉ូមហាលបានទទួលប្លង់សុភមង្គល ដដែលនឹងត្រូវបានពុយហាលឲ្យជាសះស្បើយវិញ។
គាត់បានទទួលស្គាល់គួរឲ្យទាំងប្រាំពីរថា ជា «បុរសគុតិសាស្ត្រនៃការជំនុំជម្រះពិសេស
និងផ្ទុះផ្ទុះទាំងប្រាំពីរ ដែលបានបញ្ជូនមកលើផែនដី ឬលើវិញ្ញាណក្រុម»
ប៉ុន្តែមិនអាចទទួលស្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងវិញ្ញាណក្រុមនៃទីក្រុងរ៉ូមមិនឡើយព្រោះ
និងទីក្រុងរ៉ូមហាលបានឡើយ។ ដូច្នេះ
សមតុល្យភាពរបស់គាត់ក្នុងការយល់ឃើញភាពខុសគ្នារវាងគួរឲ្យប្តេជ្ញាដំបូង
និងគួរឲ្យប្រើចុងក្រោយ មានកម្មវិធី។

មីឡីមិនអាចស្គាល់បានថា ការវិនិច្ឆ័យទោសដដែលត្រូវបាននាំមកលើក្រុងរ៉ូម
គឺជាការឆ្លើយតបរបស់ព្រះចំពោះការបង្កឲ្យគោរពចុងអាទិត្យទេ ពីព្រោះពួកមីឡី
យកនៅក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្ររបស់ពួកគេនៅតែថ្ងៃយប់បង្កគំនរចុងអាទិត្យដដែល។
មីឡីត្រូវតែត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា គួរឲ្យទាំងឡាយជាការវិនិច្ឆ័យទោសលើក្រុងរ៉ូម
ប៉ុន្តែមើលហេតុផលក៏ដាក់លាក់ដល់ការវិនិច្ឆ័យទោសទាំងនោះត្រូវបាននាំមក
និងការបង្ខំកែរវាងគួរឲ្យប្តេជ្ញាដំបូង និងគួរឲ្យប្រើចុងក្រោយ មានកម្មវិធី ឬមិនមានសោះ។
ដោយសុសនៈដដែលមានកម្មវិធីនោះ «តុប្បង» នៃទេវាបិរម៌សាសនាអ៊ីស្លាម នៅតែត្រូវ
បានរួមបញ្ចូលនៃលើគំនូសតាងទាំងឡាយដដែលត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះ
ហើយមិនគួរត្រូវបានកែប្រែឡើយ។

ការយល់ដឹងដោយការបំភ្លឺ អនុញ្ញាតឲ្យសិស្សសន្សំនាយដល់ «មានបុរាណវិញ្ញាណ»
ទទួលស្គាល់ថា ព្រះជាម្ចាស់មិនគ្រឿងតែប៉ុណ្ណោះបណ្តាលចិត្តបុរសបរិសុទ្ធដដែលបានសរសេរព្រះ
គម្ពីរបំណុលនោះទេ
ប៉ុន្តែទ្រង់ក៏បានគ្រប់គ្រងការងាររបស់បុរសទាំងឡាយដដែលបានបកប្រែព្រះគម្ពីរ King James
ផងដែរ ហើយទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលយ៉ាងជាក់លាក់ថា
ទ្រង់បានប្រើការត្រួតពិនិត្យដោយព្រះដ៏ដូចគ្នានេះ
ក្នុងការផលិតគំនូសតាងបរិសុទ្ធទាំងពីរ។

«តុប្បង» របស់ Miller ស្តីអំពី គ្រាប់តែ ទីប្រាំ ទីប្រាំមួយ និងទីប្រាំពីរ (ឥស្លាម)
ភូមិចង្វែងចង្វាងជាងមុនដល់ទៅដប់ដងនៅក្នុងចុងចុងក្រោយ
ពីព្រោះវាក៏ពិតជាអត្ថបទព្រាហ្មណ៍បុរាណបទនៃ Midnight Cry ចុងក្រោយ។ បុរាណបទនៃ
Midnight Cry ក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្រ Millerite
គឺជាកាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ចប់នៃអំឡុងពេលទំនាយ ហើយក្នុងន័យនេះ សារនៃ «Midnight
Cry» នៅចុងចុងក្រោយ (ដដែលជាសារអំពីឥស្លាមនៃ រទេនា ទីបី)
ត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូដោយកាលបរិច្ឆេទទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។
កាលបរិច្ឆេទនោះ ក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្រ Millerite
ជាគំរូនៃច្បាប់ចុងអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ហើយទាំងចុងទី 22
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 និងច្បាប់ចុងអាទិត្យ ត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូដោយឈើឆ្កាង

ដដែលជាការបញ្ចប់នៃការយាងចូលដោយជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

«តូម៉ាស» របស់ Miller ស្ថិតិត្រូវបានបំបែក ទីបំបែកមួយ និងទីបំបែកពីរ (សាសនាអីស្លាម)
ភូមិចង្វែងចាំងខ្ពស់ជាងមុនដប់ដងនៅក្នុងចុងចុងក្រោយ ព្រោះវាកំណត់អត្តសញ្ញាណ
សាសនាអីស្លាមឲ្យស្របគ្នានឹងបុរាណបទនៃចលនាក្រៃមុននៃចុងក្រោយ
គឺសាសនាអីស្លាមនៃទេវតាទីបី។ ដូច្នេះ ក្នុងនាមជាបុរាណបទនៃចលនាក្រៃមុននៃចុងក្រោយ
ដោយបង្កអស់របស់មួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់
នោះវាត្រូវបានកំណត់ជាចុងក្រោយបុរាណបទនៃចលនាក្រៃមុននៃមួយមុន
មិនថាជាបុរាណបទនៃ «ការរស់ឡើងវិញ» ក្នុងចលនាក្រៃមុនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
បុរាណបទនៃ «ពលរដ្ឋព្រះយាកូប» ក្នុងបុរាណបទសាសនារបស់ពួក Millerites បុរាណបទនៃ
«ហិបបនៃព្រះ» ក្នុងចលនាក្រៃមុនរបស់ដាវីឌ ឬបុរាណបទនៃ «សេចក្តីសញ្ញា»
ក្នុងចលនាក្រៃមុនរបស់ម៉ូសេ។

មិនថាជាព្រឹត្តិការណ៍នៃលើកក្រោយ កាលបរិច្ឆេទចុងទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤
ឬបុរាណបទផ្សេងៗនៃចលនាក្រៃមុននៃអង្គឡើងវិញនោះទេ រាល់កាលបរិច្ឆេទ
និងបុរាណបទទាំងអស់
សុទ្ធតែកំណត់ឲ្យសំណួរសាកលបង្កប់នូវខ្លាំងបំផុតទាក់ទងនឹងជីវិតឬសេចក្តីស្លាប់
សម្រាប់ជំនាន់នៃម៉ាយនោះ។ «តូម៉ាស» និយមន័យទាំងបីរបស់សាសនាអីស្លាមរបស់ Miller
គឺជាសំណួរសាកលបង្កប់នូវខ្លាំងបំផុតនៃជីវិតឬសេចក្តីស្លាប់
ដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងពាក្យប្រែប្រួលដូចអំពីព្រះហស្តចារិទាំងដប់
ដោយពាក់ព័ន្ធនឹង «ប្រដេ»។ តូម៉ាសរបស់ Miller
នៃដើមសុបិនរបស់គាត់បានភ្លឺដូចព្រះអាទិត្យ ប៉ុន្តែនៅចុងសុបិនរបស់គាត់
វាបានភ្លឺ «ដប់ដងច្បាស់ជាង»។ តូម៉ាសរបស់ Miller គឺដូចជាប្រដេកាត (ប្រដេចង្កកៀង)
ក្នុងបុរាណបទសាសនារបស់ពួក Millerites ប៉ុន្តែស្រដៀងនឹងនេះ
តូម៉ាសទាំងនោះគឺជាគន្លងរុក្ខកែ!

ពួកមីលលើកបានយល់
ហើយបានអនុវត្តយ៉ាងគ្រឹមត្រូវនូវទំនាយអំពីពលរដ្ឋព្រះយាកូបនៃសាសនាអីស្លាមរបស់ទេវតាទីបី
ដដែលបានសម្រេចនៅចុងទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840
ប៉ុន្តែការយល់ដឹងរបស់ពួកគេអំពីទេវតាទីបី ដដែលជាការបំបែកពីរ នោះ មិនអាចយល់ឃើញទេវតាទី
បីកំពុងមកដល់ជាសេចក្តីជំនុំជម្រះលើគរទីបំបែកមួយនៃទំនាយព្រះគម្ពីរបានឡើយ
ដូចជាពួកគេមិនបានយល់ឃើញនូវគរទីបំបែក
ទោះបីជាឲ្យនិយាយដល់គរទីបំបែកមួយនៃទំនាយព្រះគម្ពីរក៏ដោយ។ ទោះជាយ៉ាងនោះក្តី
«ពន្លឺដ៏ធំ» លើគម្ពីរវិវរណៈ ដដែលបានប្រទានដល់មីលលើ
គឺត្រូវភ្លឺចង្វែងចាំងខ្ពស់ជាងមុនដប់ដងនៅក្នុង «សម្រុកកណ្តាលអធុរក្ស»
នៃចុងចុងក្រោយ។

សេចក្តីពិតដដែលត្រូវបានកំណត់នៅលើតារាងទាំងពីររបស់ហាហាគុក
ជាសេចក្តីពិតដដែលបានសម្រេចហើយជាសាសនាខ្លាំងក្នុងបុរាណបទសាសនាអីស្លាមអតីតកាល។
តារាងទាំងនោះមានមូលដ្ឋានលើព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពលរដ្ឋព្រះយាកូប
ដដែលមីលលើត្រូវបានដឹកនាំឲ្យប្រមូលផ្តុំឡើង
ហើយព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពលរដ្ឋព្រះយាកូបទាំងអស់នោះបានបញ្ចប់ដូចនៅហើយនៅឆ្នាំ
1844។ ព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពលរដ្ឋព្រះយាកូបទាំងនោះនឹងភ្លឺច្បាស់ជាងមុននៅចុងចុងក្រោយ
ព្រោះវានឹងត្រូវបានយល់ឃើញថាមានភាពគ្រឹមត្រូវដូចគ្នានៅសព្វថ្ងៃនេះ

ដូចដែលមាននៅក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រមីលុលីវិក
ប៉ុន្តែវាមិនមានការព្យាករណ៍អំពីពេលវេលាដោយផ្ទាល់សម្រាប់ថ្ងៃក្នុងក្រោយឡើយ។
ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វាបានផ្តល់បុរេវត្ថុទំនាយដល់កំណើតឡើងមុននៃបុរេវត្ថុសាស្ត្រ
ដែលវាបានកំណត់នៅអតីតកាល ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាការបញ្ជាក់ពីមុននៃបុរេវត្ថុសាស្ត្រ
ការព្យាករណ៍អនាគតក្នុងរូបរាងនៃការបញ្ជាក់ដោយផ្ទាល់។

ការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធស្ថានសួគ៌ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1844
នោះ បន្តបញ្ចប់ដល់ការងារនោះក្នុងរូបរាងបញ្ចប់។ ព្យាករណ៍អំពីពិរោធិយុគ
និងការងារនៃការសម្រាកដល់វាបានកំណត់សម្គាល់នោះ នៅតែ
«កំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការបំពេញសម្រេច» ដូចដែល Sister White
បានចូលដៃទាក់ទងនឹងទន្លេ Ulay និង Hiddekel ដូច្នេះ
ព្យាករណ៍នោះមានការបំពេញសម្រេចនៅក្នុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។

«ពន្លឺដដែលដានីយ៍ដែលបានទទួលពីព្រះ
ក្នុងរូបរាងបុរេវត្ថុសាស្ត្រសម្រាប់ថ្ងៃក្នុងក្រោយទាំងនេះ។
និមិត្តរូបនៃគាត់បានបង្ហាញនៅមាត់ទន្លេអ៊ូឡាយ និងហ៊ីដកេល ជាទន្លេធំៗនៃស៊ីណា
តឡូវនេះកំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេច
ហើយព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់ដែលបានទាយទុកជាមុន
នឹងកើតមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ»។ Testimonies to Ministers, 112.

ផ្នែកខ្លះនៃសូសនៈទាយក្នុងដានីយ៍ដែល ជំពូក ៧ និង ៨ ដែលមាននៅលើតារាងទាំងពីរ
នោះនៅតែស្ថិតក្នុងអនាគត
ពីព្រោះទាំងពីរនេះសម្គាល់អំពីព្រះរាជកិច្ចចន្លោះទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ទោះយ៉ាងណា
បុរេវត្ថុសាស្ត្រនៃគរនានាក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនៃព្រះគម្ភីរ ក្នុងជំពូកទាំងពីរនោះ
បានបញ្ចប់ដោយរួមប៉ាប់ទទួលរឿងស្តាយរបស់វា។ «ថ្មី» ដែល
«កាត់ចេញពីក្នុងដោយមិនមែនដោយដៃ» និងនគរទីប្រាំបីនៃដានីយ៍ដែល ២ នោះ
នៅតែស្ថិតក្នុងអនាគត។ ប៉ុន្តែ
ភាគច្រើននៃអំឡុងពេលក្នុងរូបរាងបង្ហាញនៅលើតារាងទាំងនោះ ទាក់ទងនឹងដានីយ៍ដែល ជំពូក
២, ៧ និង ៨ បានសម្រេចហើយ។

កិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ ហើយរទេនាទីប្រាំបីនៃសូសនៈ ជាសារជាតិសំខាន់
ៗពីរដដែលកំណត់ឱ្យបុរេវត្ថុសាស្ត្រព្យាករណ៍បន្ទាប់ពីសម័យរបស់ពួកមីលុលីវិក។
ជាមួយនឹងបុរេវត្ថុបទទាំងពីរនោះ ក៏មានបុរេវត្ថុសាស្ត្រនៅក្នុងថ្ងៃក្នុងក្រោយ
ដែលក្នុងរូបរាងបង្ហាញជានិមិត្តរូប
នៅពេលដែលតារាងទាំងពីរក្នុងរូបរាងនាំមកគុណលើបន្ទាប់តម្លៃ។
នៅពេលជួបនឹងដូច្នេះនោះ ការខកចិត្តលើកដំបូងនៅឆ្នាំ 1843
ដូចដែលបានកំណត់នៅលើតារាងទីមួយ
នឹងរកឃើញការកើតម្តងរបស់វានៅលើតារាងទីពីរ។ រួមគ្នា វាបង្កើត
និងកំណត់អត្តសញ្ញាណ «បុរេវត្ថុសាស្ត្រលាក់កំហាំង» នៃផ្នែកលាន់ទាំងប្រាំពីរ
ដែលឡើងនេះកំពុងក្នុងរូបរាងបើកគុណ
សរុបជាមួយនឹងការបើកគុណវិវធានរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

«បុរេវត្ថុសាស្ត្រលាក់កំហាំង» នោះ ក្នុងរូបរាងរៀបចំឡើងលើ «សច្ចក្រឹត្យ»
ដែលជាអកុសលប្រើប្រាស់ ដែលនៅពេលបញ្ចូលគុណ បង្កើតជាពាក្យ «សច្ចក្រឹត្យ»។

ពាក្យនេះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអកុសលទីមួយ ទីដប់បី និងអកុសលចុងក្រោយនៃអកុសលក្រុមហ៊ុន ហើយតំណាងឲ្យព្រះយេស៊ូវ មិនត្រឹមតែជាសេចក្តីពិតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជា អាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា ផងដែរ។ «បុរេត្ថិតិសាស្ត្រលាក់កំហាំង» ចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ដោយការខកចិត្ត ហើយមានការបះបោរនៃកណ្តាល ពីព្រោះ «ដប់បី» ជាលេខមួយដែលតំណាងឲ្យការបះបោរ។

ឆ្នាំ 1843 ដែលបានបង្ហាញនូវលើកនូវការទីមួយ បញ្ជាក់អំពីការខកចិត្តលើកដំបូង និងការមកដល់នៃពេលវេលាពេញលេញ។ ពេលវេលាពេញលេញនោះ នាំទៅដល់ការមកដល់នៃសារសម្រាប់កណ្តាលអធុរក្ស ដែលក្នុងនោះ ការបះបោរបស់ពួកហ្វូមចារីលុងដ៏ត្រូវបានសម្របសម្រួលឲ្យ បន្ទាប់មក សារសម្រាប់កណ្តាលអធុរក្ស ត្រូវបានប្រកាសរហូតដល់ការខកចិត្តចុងក្រោយ។ «បុរេត្ថិតិសាស្ត្រលាក់កំហាំង» នៃសម្រាប់កណ្តាលអធុរក្ស នោះ ត្រូវបានផ្ទេរឲ្យកើតឡើងមុនដទៃទៀត (ដល់អកុសលទីមួយ) នៅក្នុងចុងចុងក្រោយ។

«ខ្ញុំតែងតែត្រូវបានយោងទៅកាន់ពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីពួកហ្វូមចារីទាំងដប់ ដែលក្នុងនោះបុរេនាក៏មានបុរេផង ហើយបុរេនាក៏ទៀតលុង។ ពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះ បានសម្រេចហើយ និងនឹងសម្រេចតាមពុទ្ធវិជ្ជាទាំងស្រុង ពីព្រោះវាមានការអនុវត្តជាពិសេសម្យ៉ាងសម័យនេះ ហើយដូចជាសាររបស់ទេវតាទីបីដដែល វាបានសម្រេចហើយ និងនឹងបន្តជាសេចក្តីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃកាលកំណត់»។ Review and Herald, August 19, 1890.

នៅពេលដែលបានយល់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ សេចក្តីថ្លែងដ៏មុននេះបង្ហាញថា ក្រុមមនុស្សសតិមួយ គត់នៅក្នុងចុងចុងក្រោយដែលមានលទ្ធភាពកុលាយជាពួកហ្វូមចារីលុងដ៏ ឬពួកហ្វូមចារីមានបុរេផង គឺជាមនុស្សដែលស្ថិតនៅក្នុងក្រុមមួយដែលបានរងការខកចិត្ត។ ការខកចិត្តនោះហើយដែលបង្កើតរយៈពេលពេញលេញ ហើយឧទាហរណ៍ដែល «បានសម្រេចហើយ ហើយនឹងត្រូវសម្រេចដល់អកុសលទាំងស្រុង» ត្រូវបានស្តាប់នាពេលដែលប៉ះពាល់ដល់កើតឡើងខាងក្នុងនៃក្នុងពួកហ្វូមចារីទាំងនោះ ក្នុងអំឡុងរយៈពេលពេញលេញមួយដែលចាប់ផ្តើមដោយការខកចិត្ត។ ការខកចិត្តនោះ ដែលបានសម្លាប់ «សាក្សីទាំងពីរ» នៅលើផ្ទៃល្អនៃទីក្រុង ហើយបានបន្ទាបពួកគេទៅជាអ្វីដែលស្លាប់ស្លាប់នៅក្នុងជួរលងនៃសេចក្តីស្លាប់ បានកើតឡើងនៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។ ជាទូទៅ Adventism មិនបានពាក់ព័ន្ធនឹងការខកចិត្តនោះទេ។ បុរសនិប្រើមានអ្វីមួយ ពួកគេពិតប្រាកដអំពីការព្យាករណ៍ដែលបរាជ័យ ខណៈដែល «សាក្សីទាំងពីរ» ដកស្រង់នៃលើផ្ទៃល្អ។ ដល់អកុសលទាំងស្រុង មានន័យថា «ដល់អកុសលទាំងស្រុង»។

ក្នុងបុរេត្ថិតិសាស្ត្រមីឡិវាយ អ្នកជាប្រជាជននៃសេចក្តីសញ្ញាមុន (ប្រូតេស្តង់និយម) បានអបអរសាទរការស្តារឡើងនៃបរាជ័យនៃឆ្នាំ 1843 (ការខកចិត្តលើកទីមួយ) ហើយនៅចំណុចនោះ ពួកប្រូតេស្តង់បានឆ្ងល់កាត់ព្រំដែននៃពេលវេលាសាកលបងការ សាកលបងការសម្រេចរបស់ពួកគេ។ ពេលវេលាសាកលបងនោះបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 នៅពេលវេលាដ៏មហិមានវិវឌ្ឍន៍ពួក 10 បានចុះមកនៅពេលវេលាព្យាករណ៍អំពីពេលវេលានៃទេវតាទីពីរ (អ៊ីស្រាអែម) បានសម្រេច។ ពួកប្រូតេស្តង់បានបដិសេធពេលវេលាព្យាករណ៍នៅក្នុងការខកចិត្តលើកទីមួយ ពីព្រោះ

៖ការទស្សន៍ទាយខុសឆ្គងនោះបានផ្តល់លទ្ធផលដល់ពួកគេឲ្យយល់ដែរស្តីពីការសង្ខេបក្នុងពិភព
រៀងៗ បុរាណបទនៃសិល្បៈសម្គាល់ទាំងអស់នៃក្នុងបុរាណគតិសាស្ត្រមិទ្ធិរាយ គឺ
«ការព្យាករណ៍អំពីពលរដ្ឋ»។

នៃថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ ទេវតាវិរាដៈ ជំពូក១៨
បានចុះមកនូវពលការបំពេញនូវនាយអំពីទេវតាវិរាដៈ (ឥសូរាម)។
បុរាណបទនៃសិល្បៈសម្គាល់គ្រប់យ៉ាងនៃក្នុងថ្ងៃក្រោយគឺ ឥសូរាម។ ការខកចិត្ត
តល់លើកិច្ចសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃការសម្ភាសន៍របស់បុរាណបទនៃសម្ភាសន៍មុន
ព្រោះនៃពលនោះ បុរាណបទនៃសម្ភាសន៍មុនគួរមានផ្តល់លទ្ធផលសម្រាប់មិនស្តី
ដល់ការសង្ខេបពិភពនៃទៀត។ បន្ទាប់មក
ពលរដ្ឋនៃការសាកល្បងបានចាប់ផ្តើមសម្រាប់ «ព្រហ្មចារី» នៃថ្ងៃក្រោយ
ព្រោះការសាកល្បងរបស់បុរាណបទនៃសម្ភាសន៍មុន
ដែលបានចាប់ផ្តើមដោយការចុះមករបស់ទេវតា
បានបញ្ចប់នៃការខកចិត្តតល់លើកិច្ចសម្ភាសន៍។ ដូច្នេះ
ការសាកល្បងរបស់អ្នកទាំងឡាយដែលគួរមានតំណាងជាព្រហ្មចារីបានចាប់ផ្តើម
ហើយដំណើរការនៃការសាកល្បងនោះនៃទីបំផុតនឹងបង្ហាញថា
តើព្រហ្មចារីទាំងនោះជាល្អឬ ឬជាមានបុរាណបទ។

នៃចន្លោះរវាងការខកចិត្តតល់លើកិច្ចសម្ភាសន៍ និងការខកចិត្តចុងក្រោយ
គឺជាសារនៃសម្ភាសន៍ពាក់កណ្តាលអធិក្សរ។
បុរាណបទនៃសម្ភាសន៍ពាក់កណ្តាលអធិក្សរសម្រាប់ពួក Millerites គឺ «ពលរដ្ឋ»
ហើយបុរាណបទនៃសម្ភាសន៍ពាក់កណ្តាលអធិក្សរនៃក្នុងថ្ងៃក្រោយ គឺ
«សាសនាអ៊ីសូរាម»។ នៃក្នុងស្ថិតិរបស់ Miller
គាត់គួរមានដាច់ខាតដោយសម្ភាសន៍ ហើយនៃពលនោះ
អលង្ការរបស់គាត់ភ្លឺចាំងដោយមុនដប់ដង។ អលង្ការនៃលើផ្ទាំងគំនូរនាយដែល
កំណត់អត្តសញ្ញាណការព្យាករណ៍សម្រាប់ថ្ងៃក្រោយដោយផ្ទាល់
គឺសាសនាអ៊ីសូរាម និងការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គកេរ្តិ៍។ ដូច្នេះ ការសាកល្បងទាំងឡាយនៃ
«សារ» សម្ភាសន៍ពាក់កណ្តាលអធិក្សរ នឹងនាំ «បទពិសោធន៍»
ដែលគួរមានតំណាងដោយការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គកេរ្តិ៍
មិនមែនសម្រាប់បុរាណបទនៃសង្ខេបពិភពមុនទេ
ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលអាចជាព្រហ្មចារីចុងក្រោយ។

រូបភាពប្រៀបធៀបនៃកិច្ចឡើងនៃពលនាយកគំនូរតាងទាំងពីរមកដាក់បញ្ចូលគ្នា
នា ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណបុរាណគតិសាស្ត្រពីការខកចិត្តតល់លើកិច្ចសម្ភាសន៍បង្កបង្កើនការខកចិត្ត
ចុងក្រោយ បង្ហាញថា នៃក្នុងពលនៃ «បុរាណគតិសាស្ត្រដែលលាក់កំហាំង»
នៃផ្ទៃគ្រលាងទាំងប្រាំពីរកំពុងកើតឡើង
កិច្ចការចុងក្រោយនៃការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គកេរ្តិ៍គួរមានសម្រេច។
កិច្ចការចុងក្រោយនោះគឺការបោះត្រាលើមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់ពាន់នាក់
ហើយវាកើតឡើងក្នុងអំឡុង «គ្រាល់ហាវីករ» នៃដៃនីយ៍លេខ ៩
ក្នុងអំឡុងការខឹងសម្បាររបស់បណ្ឌិតជាតិនានានៃក្នុងវិរាដៈ ១១ ការបំបែក
«ខ្យល់ទាំងបួន» នៃវិរាដៈ ជំពូក ៧
«ការបញ្ចប់ខ្យល់ខ្យល់នៃក្នុងថ្ងៃនៃខ្យល់ខាងកើត» នៃអេសាយ ជំពូក ២៧
និងការវិវត្តប្រកប «សេចក្តីសាហាវដែលកំពុងស្តីពីការផ្សព្វផ្សាយខ្ពង់ខ្ពស់ចេញ

ហើយនាំមកនូវសច្ចកុត្តិសុលាប់ និងការបំផុសចំផុសឆ្លាញ» មកលើពិភពលោក។ សាក្សីពុទ្ធករណ៍ទាំងអស់ទាំងនេះតំណាងឲ្យឥស្សរមន៍យុទ្ធនាទីបី ដូចដែលបានតំណាងនូវលើកន្ទុសតាងបរិសុទ្ធទុ។

ជាក្នុងខាងប្រឹក្សានុសាសនាបរិសុទ្ធទាំងពីរបស់ហាហគុក ដដែលកំពុងពិភាក្សាជាពិសេសអំពីព្រឹត្តិការណ៍ដដែលនៃអនាគតបន្ទាប់ពីការបោះពុម្ពផ្សាយគំនូសតាងទាំងនោះ គឺការបោះត្រាលើមនុស្សសម្បជញ្ញវិសាលភាពសាសនាអធិបូរណ៍ និងការសម្រេចចិត្តពេញលេញក្នុងការប្រើប្រាស់អំពីសុភវិញ្ញាណប្រាណប្រាណ និងការបោះត្រា ទាំងនៃ «បទពិសោធន៍» មួយ និងនៃ «សារ» មួយផងដែរ។

បទពិសោធន៍ដដែលចាំបាច់សម្រាប់សុភវិញ្ញាណប្រាណប្រាណប្រាណប្រាណប្រាណប្រាណ គឺ «ព្រះគ្រីស្ទនៃកូនដ៏អន្តរាគមន៍ ជាសច្ចៈដ៏សង្ឃឹមនៃវិញ្ញាណ» ដដែលតំណាងឱ្យភាពគួរឱ្យកត់សម្គាល់។

ដដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់ដោយមនុស្សសម្បជញ្ញវិសាលភាពសាសនាអធិបូរណ៍។

សូមុប្រឹក្សាដល់អ្នកបោះឆ្នោតដែលបានលាក់បាំងតាំងពីសម័យកាល និងពីគ្រប់ជំនាន់ទាំងឡាយមក ប៉ុន្តែតែឡូននេះត្រូវបានបង្ហាញឲ្យពួកបរិសុទ្ធជរបស់ទ្រង់បានឃើញហើយ៖

ដល់ពួកគេនេះ ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឲ្យសុគាល់ថា

តើសិច្ចកុត្តិវង្សនេះសម្បូរបែននៃអំណាចនេះ នៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ មានយ៉ាងណា? គឺព្រះគ្រីស្ទនេះនៅក្នុងអនុករណ៍គ្រួសារ ជាសិច្ចកុត្តិវង្សនៃសិរីល្អអះ

ព្រះអង្គគង់លើយើងបុរាស ដោយទូន្មានមនុស្សសុគរុប្បូប

ហើយបង្កើនមនុស្សសុគរុប្បូបដោយបុរាណទាំងអស់ ដើម្បីឲ្យយើងអាចនាំមនុស្ស គ្រប់រូបមកផ្សាយដោយគ្រប់លក្ខខណ្ឌក្នុងព្រះគ្រីស្ទយស៊េរី។ កូរ៉ុស 1:26-28។

មនុស្សមួយសន្លឹកប្លង់មិនប្លង់ពាន់នាក់ ត្បូងឃ្មុំតំណាងថាជាកុរុមមនុស្សសង្គមលោកច្រើនមកពី «ការជាប់ជាបន្ទាវ» មួយ។

ការជាប់ជាបន្ទុកដល់តួអង្គនានាដែលបានកំណត់ដោយផ្ទាល់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ

គឺជាការជាប់ជាបន្តទាននៃការស្តាប់នូវលទ្ធផលអស់រយៈពេលបីថ្ងៃកន្លះ

ដូចដែលបានតំណាងនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១។

ការជាប់ជាបន្ទានសៃចេកគឺសលាប់ជានិមិត្តរូប នោះកំពុងតំណាងឲ្យ «បរាជ័យ»

នលៃវិវឌ្ឍន៍ ២៦ ហើយការជាប់ជាបន្ទាន់៖ តាមរយៈមានការបង្កើនការប្រើប្រាស់

ដូចដែលបានបង្ហាញតាមរយៈស្វេតុតិអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៍លៃ នៅក្នុងដំណាក់ ៩។

នព្វេតលេខអីងសុងតរបស់មនសុសសុលាប័ត្ររហននាំឲ្យយរស់ឡើងវិញ

ពួកគេត្រូវបានលើកទ្រើងភាសាម្យ៉ាងទង់សញ្ញាមួយ។ ក្នុងសង្គមកុតិស្ថលាប

ពាក្យគេមានព្រះគម្ពីរទូលថិតនៃកំណត់ពាក្យទៀត គឺជាសំឡេងស្រដៀងគ្នា។

ជនកែប្រែនីតិវិធីតាមប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានទឹក គឺការទទួលស្គាល់ថា

ពាក្យគោរពដំរើជូនយន្តិកព្រះ ហើយព្រះក៏បានដំរើជូនយន្តិកពាក្យដែរ។

នៅពេលពួកគេបំពេញតាមតម្រូវការដ៏ល្អបំផុតនៃការកំណត់សម្គាល់ជាពិសេស

នោះព្រះគម្ពីរនៃ «យោងមកពីការបង្កើតភាពជាមួយ» ហើយ «បទពិសោធន៍»

ក៏ត្រូវបានសម្រេចឡើង ដល់ចាំបាច់ដើម្បីឱ្យកុលាយជាសមាជិកមុនាកន្លែងសញ្ញាដល់
ត្រូវបានលើកឡើងនៅពេលនោះ។

«បទពិសោធន៍» ដដែលគួរមានបង្ហាញនៅពេលគំនូសតារាងទាំងពីរគួរមាននាំមករួមគុណនោះគួរមានសមរម្យចេញពីដោយកិច្ចការចងក្រងរបស់ព្រះគ្រីស្ទកូនដទៃសក្ការៈនៃ

សុថានស្កត៍។ «បទពិសោធន៍» នោះត្រូវបានកំណត់ដោយនិមិត្ត «mareh» គឺជានិមិត្តនៃ «រូបរាងដដែលចេបង្កាញ»។ «សារលិខិត» ដដែលត្រូវបាននោះ គឺជានិមិត្ត «chazon» នៃប្រវត្តិសាស្ត្រពុទ្ធករណ៍។ «សារលិខិត» នោះត្រូវបានកំណត់ថាជាសារអំពីការជំនុំជម្រះដ៏តមកដល់របស់ព្រះលោកិយដដែលបោះបោះ ដដែលត្រូវបាននាំមកដោយសាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេវតាទីបី។

នៅឆ្នាំ 1856 ព្រះអម្ចាស់បានស្រង់ក្នុងមិបិបញ្ចប់ការស្ថាបនាឡើងវិញនៃក្រុងយប្បសាឡិមខាងវិញញាណក្នុងចលនាអាដិនទីស។ ក្រោយការមកដល់នៃទេវតាទាំងបី ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ឆ្នាំ 1844 ព្រះវិហារមីឡូឈីយត្រូវបានសាងសង់ឡើងលើគ្រឹះទាំងឡាយ ដដែលត្រូវបានកំណត់ថាជា «តុប្បងមានតម្កល់» ក្នុងស្ថិតិរបស់ Miller ដូចដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយសេចក្តីពិតពុទ្ធករណ៍លើការងារអនុកត្សសត្វរាជ (1843 និង 1850) ដដែលបានបំពេញហាហាគុកជំពូក 2។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បាននាំបុរាណស្ថិតិរបស់ទ្រង់ឲ្យសង់កំផងនៃក្រិកយុវនិយសប្បបទចុងទីប្រាំពីររបស់ទ្រង់ ហើយបាននាំពួកគេឡើងទៅកាន់ «ផ្សារចាស់ៗ» នៃអ៊ីស្លាមលើបុរាណ ដើម្បីបិបញ្ចប់កិច្ចការនៃ «ផ្សារសម្រាប់ដើរ»។ ប៉ុន្តែ ផ្សារចាស់នោះរួមមានគោលលទ្ធផលមួយ គឺជាពុទ្ធករណ៍មួយ ដដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីសាកល្បង និងញែកពួកគេចេញពីគ្នា។ នៅឆ្នាំ 1863 ចលនាអាដិនទីសបានបង្កើនការសាកល្បងនៃ «បុរាណវិទ្យា» ហើយបានចាប់ផ្តើមរងរងនៃក្នុងទីរាជស្ថាននៃឡាវីស។

ចុងទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ១៨៤៤ ជានិមិត្តត្រូវបានចុះហប់ចុងអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗ ហើយនៃពេលមានចុះហប់ចុងអាទិត្យ កិច្ចការដដែលកំណត់ដោយរយៈពេលស៊ីបបុរាណឆ្នាំនៃការបញ្ចប់ផ្សារ និងកំពង់ក្នុងគ្រាហាម ដូចដដែលដានីយ៍ដែលបានកំណត់សម្គាល់ នឹងត្រូវបានសម្រេច។

ដូចនេះ ចូរដឹង ហើយយល់ថា ចាប់តាំងពីការចេញបញ្ជាឲ្យស្ថាបនាឡើងវិញ និងសង់ក្រុងយប្បសាឡិម រហូតដល់ព្រះមស្ថេសី ជាព្រះអង្គតម្កល់ នោះនឹងមានបុរាណវិទ្យា និងហុកសិបពីរសប្តាហ៍។ ផ្សារនៃក្រុងនឹងត្រូវសង់ឡើងវិញ ហើយកំពង់ផងដង ទោះបីជានៅក្នុងគ្រាហាមក៏ដោយ។ ដានីយ៍លេខ 9:25

ពុទ្ធករណ៍ទាំងអស់ស្របគ្នានឹងគ្នា ហើយ «គ្រាល់ហាម» របស់ដានីយ៍លេខ ក៏ត្រូវបានកំណត់អត្ថបទញញាណផងដែរ ក្នុងអត្ថបទបទ Early Writings ដដែលយើងបានកំពុងពិចារណា។

«នៅគ្រានោះ ខណៈដដែលកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្កត់នោះកំពុងតែបិបញ្ចប់ ភាពវិកលនឹងកើតឡើងលើផែនដី ហើយបុរាណវិទ្យានានានឹងខឹងសម្បហរ ប៉ុន្តែត្រូវបានទប់ស្កាត់មិនឲ្យរាវកិច្ចការរបស់ទេវតាទីបីឡើយ។ នៅគ្រានោះ “ភូមិរៀងចុងក្រោយ” ឬការស្រស់ស្អាតដដែលមកពីព្រះវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ នឹងមកដល់ ដើម្បីបុរាណវិទ្យាអំណាចដល់សំឡេងខ្ពស់របស់ទេវតាទីបី ហើយរៀបចំពួកបរិសុទ្ធផ្សាមាចឈរមាំមួនក្នុងអំឡុងពេលដដែលគ្រោះកាចទាំងបុរាណវិទ្យានឹងត្រូវបាក់ចុះមក»។ Early Writings, 85.

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។
«ដរាបណាពួកអនុកត្សសត្វរាជបានស្ថាបនាសេចក្តីពិតនៃតែបែបមូលដ្ឋានតាំង សូមលោននរករបស់វានឹងកាត់ផ្តាច់ទស្សនៈរបស់ពួកគេចំពោះព្រះ និងសុថានស្កត៍។

«តើយើងនឹងដកេលកន្លែងលើមាត់ផ្សារយោងលើភាគីអស់កល្បជានិច្ចឬ?
តើយើងនឹងសុំពិភាក្សាជាមួយហើយសុំលាបទៅឬ? អូ
សូមឲ្យយើងទៅកាន់ពួកជំនុំរបស់យើងមានព្រះវិញ្ញាណ និងដង្ហើមនៃព្រះ
ដ៏ល្អឥតឆ្គងក្នុងរាងកាយរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចឈរលើជើងរបស់ខ្លួន
ហើយរស់នៅ។ យើងគួរការមើលឃើញថា ផលនេះគួរចងក្រង
ហើយទូរនោះរួមគ្នា។ ប៉ុន្តែតើនូវពេលវេលាយើងផ្តល់កាត់ទុករួមគ្នា
ទាំងរបស់វាមានព្រះនៃឡើយ»។ Manuscript Releases, volume 20, 217.